

144/1956 dec. 14.

E m l é k e z t e t ő

auszt ajánlat

1956. év december 13-án az osztrák-magyar diáksegítő szolgálat képviselői tárgyalást folytattak a Szeproni Erdőmérnöki Főiskola oktatói karával azokról a kérdésekről, amelyek lehetővé tennék, hogy a főiskola Ausztriában maradjon és itt folytassa az egyetemi tanulmányukat. A segítőszolgálat képviselői két pontban foglalták össze javaslataikat:

1./Az oktatók és hallgatók alaposan fontolják meg a Kanadába való kitelepülést, mert az a hazájuktól való elszakadás veszélyét rejti magában. Kanadában számítani lehet a hallgatók felszivódásával, aminek következtében a kitelepültek közül senki sem akar majd visszajönni. De előfordulhat az az eset is, hogy a diploma megszerzése után a végzett mérnökök nem kerülnek megfelelő állásba, mert Kanadában sok a szélsőséges éghajlatu terület, ahova a bennszülöttek nem hajlandók elmenni.

2./Ausztriában van mód arra, hogy amerikai segítséggel Bécs közelében egy épületet vásároljanak a főiskola számára, amely minden kényelemmel be van rendezve és az oktatás céljaira is alkalmas. Ezenkívül biztosítani lehetne a hallgatók ösztöndíját és a tanárok fizetését is. A javaslat még nem konkrét, néhány napig még várni kellene a kanadai döntéssel, amíg az osztrák kormánnyal véglegesen letárgyalja a segítő szolgálat az egyetem alapítási lehetőségeit.

Az oktatók kifejezték álláspontjukat, mely szerint a kanadai és osztrák ajánlatot csak akkor tudják összehasonlítani, ha az osztrák javaslat is teljes részletességgel feltárja az adottságokat, a pénzügyi alap kézben lesz és szerződést tud kötni, amely biztosítja az ajánlat végrehajthatóságát.

Az oktatói kar kifejezte továbbá, hogy azért megy a főiskola Kanadába, mert eredeti célkitűzéseit az egységes magyar oktatást és magyar diploma megszerzését Európában seholsem lehetett biztosítani.

Az eddigi Ausztriában való tartozkodás, sok keserőséget okozott úgy a hallgatók, mint az oktatók lelkében. A kormány által ki-rendelt táborvezetők: Hofrat Woczak és Prof. Leyrer teljes megértés nélkül kezelték az ifjuság ügyét. Bürokratikus és merev rendelkezésekkel elkeserítették a hallgatókat, olyan intézkedéseket adtak ki a hallgatóknak amik bántóan hatottak mindenkire. Pl. csomagokat, leveleket felbontva továbbították az érkezett adományokat lezárták nem biztosították azokat a jogokat amelyeket más légerekben biztosítottak a menekülteknek a tanári kar tanrendi javaslatait nem fogadták el, hivatkozva arra, hogy az intézeti napirendet nem lehet megváltoztatni, tanulmányi idő alatt végezték a fürdést és osztásokat. Az oktatói karral, különösen Woczak minősíthetetlen módon tárgyalt pl. dec. 2-én egész vasárnap délután leckéztette az oktatókat a különböző rendelkezésekről, amiket a diák táborban tapasztalt és azt fejtegette, hogyha nem igyekeznek az oktatók sürgősen

elhelyezkedni, lemaradnak és lagerekben élhetnek stb.

X
Ezek a vexaturák csak elenyésző esetei a tényleges képnek. De elégségesek annak bizonyítására, hogy mindenki elvesztette a kegyét és kényszerült egy olyan végleges megoldás elhatározására, ami a fennálló állapotokat megszünteti.

Érte az oktatói kar, hogy járjon közbe a segítőszolgálat az osztrák kormánynál, hogy legalább arra az időre, amíg itt tartózkodunk hagyják abba a kellemetlenkedéseket.

Aifejezte az oktatói kar háláját a segítőszolgálat képviselői iránt és kérte a további jó indulatu támogatását.

strobi 1956. XII. 14.

osztrák Magyar Diáksegítő szolg.
Erdömérnöki Főiskola oktatói
kara: